

SLOVENKA

GLASILO SLOVENSKEGA ŽENSTVA

Zvezek 22.

V Trstu, 22. oktobra 1898.

Letnik II.

Pesni.

I.

(Po slovesu)

Ljubljeni mož, iz tvojih rok
Na jug me je odnesel vlak,
Dozdevalo se mi je, ah,
Da vpregel vanj se sam je vrag . .

Ti lepi jug, moj cvetni jug,
Pozdravljam te in gore vas!
Prijetelji, ne vprašajte,
Zakaj mi resen je obraz . .

II.

(Uteha)

Sedaj izjokaj se, srce,
Nikdo se rogal ti ne bo,
In vzdihne tvoje v črno noč
Ponese veter sè sebo :

Ponese ti jih črez gore,
Aj črez gore na raven svet,
Tam, kjer kot v sanjah ziblje se
Premnogim rožam rosen cvet.

Te rože spavajo sladko,
A nekaj v snu šepčejo,
Nad njimi zvezde plavajo,
Poslušajo, trepečejo . .

III.

Napišem naj mu pisemce
Iz Kranjske te poljane,
Tako sladko, tako lepo,
Da v srcece ga gane . . ,
Ne, ne, naj odložim pero,
Naj idem v gozd, na polje! —
Neskončna, kot ta širok svet
Po tebi moja bol je.

Pretesno mi je pisemce,
Pa veter naj moj sel je,
Laskaje se ti naj pove
Presrčne moje želje . . .

In zvezde naj posijejo
Na večer v okno tvoje,
Te zvezde, ki tolažijo
Srce otožno moje.

In v duši tvoji vstaja naj
Prelep spomin ti takrat,
Po meni naj drhti srce
Od bolečin ti takrat!

Vida.